

Atk er konstrueret til bedrag.

Forhistorien.

Kl. 14.32 den 17. oktober 2002 kørte jeg på Langelandsgade i Århus. I Bakspejlet så jeg en bil på en vis afstand. Bilen satte pludselig hastigheden op, den indhentede mig, og føreren placerede sig bag mig i en afstand af ca. 1 meter. Der kom et kraftigt blink fra siden af vejen. Blinket kom fra en atk fartkontrol. Formålet med bagvedkørendes manøvre var at skjule sin nummerplade for at undgå en fartbøde. Jeg modtog bødeforlægget med fotoet af min egen bil i Langelandsgades omgivelser og et separat foto af nummerpladen, men bagvedkørende var forsvundet. Havde Politiet konstrueret beviset, så det bedst passede i atks hverdag, eller havde bilens forsvinden andre årsager?

Min første samtale med atk kontoret.

Jeg kontaktede atk kontoret. Måske havde det en forklaring. Først måtte jeg indrømme min identitet på fotoet i bødeforlægget, fordi fartbøden gives til føreren og ikke kun til bilen. Derefter spurgte jeg til min forsvundne bagvedkørende. Sekretæren bekræftede, at hun kunne se en bagvedkørende på fotoet, men vedkommende var åbenbart ikke nået op endnu. På det tidspunkt kunne jeg på det medsendte foto ikke se noget køretøj overhovedet bag mig, men kontoret måtte jo være bedre til at tolke disse atk fotos, end jeg var. Dog undrede jeg mig bagefter over hendes hurtige svar og ingen omstilling til en overordnet. Mit manglende kendskab til atks hverdag bragte mig efter samtalen i tvivl angående en påstand om manipulation af bødeforlægget. Fotoet af bilen i omgivelserne kunne jo godt være taget, inden min bagvedkørende var nået op, hvis fartkontrollen tog flere fotos. Udstyret kunne have en zoom funktion netop for at modvirke svagheden. Det mest sandsynlige var en manipulation af fotoet. Men hvordan var fotoet manipuleret, og hvordan kunne jeg afsløre det?

Min anden samtale med atk kontoret.

For at forsøge at afsløre en mulig manipulation kørte jeg til Århus ind på Langelandsgade. Her kunne jeg med fotoet fra bødeforlægget i hånden se uoverensstemmelser med de virkelige omgivelser og fotoets indhold, som jo burde gengive de samme synlige omgivelser. Det tilsendte foto var jo kun ca en uge gammel. På fotoet var nogle træer, som jeg ikke kunne se i omgivelserne, hvor jeg stod. Fotoet var altså et ældre scannet foto. Min bil på det tilsendte foto, naturligvis uden min bagvedkørende, var ved hjælp af digitalt software flyttet til dette ældre, scannede foto, hvor træerne stadig var synlige. Flytningen havde fjernet lysets refleksioner i asfalten foran min bil. De manglende refleksioner havde undret mig. Ved min hjemkomst kontaktede jeg straks atk kontoret for anden gang. Sikker i min sag påstod jeg en manipulation af fotoet i bødeforlægget. Jeg blev af en meget overrasket sekretær stillet om til overordnede, som efter en meget lang pause tog kraftigt afstand fra min påstand. ”På atks kontor går vi aldeles ikke ud og fælder træer,” lød svaret. Hun bekræftede, at hun på mit foto godt kunne se en bagvedkørende, men vedkommende var ikke nået op endnu. Desuden bekræftede hun, at jeg ville få bøden annulleret, hvis virkeligheden var som af mig beskrevet. Men fronterne var der. Jeg spurgte, om det kunne betale sig for mig fremover at kontakte kontoret? Intet svar. Efter samtalen kørte jeg igen ind på Langelandsgade. Dør jeg fandt ud af, at jeg havde stillet mig det forkerte sted. Træerne stod der endnu.

Min tredje samtale med atk kontoret.

Da jeg nu var på Langelandsgade faldt det mig ind at kigge bagud. Nu havde atk kontoret to gange omtalt en åbenbart synlig bagvedkørende. Jeg kunne se et lys på fotoet i bødeforlægget. Dette lys var åbenbart ikke en del af fotoets ramme, som jeg først troede. Lyset på ca. 25 meters afstand var en del af gademiljøet. Dette lys var altså min bagvedkørende, som endnu ikke var nået op. Denne bagvedkørende kunne konstateres i kraft af ét enkelt lys, uden at noget af bilen var synlig. Refleksionerne i asfalten fra dette lys var svage. Imidlertid var den 17. oktober en regnvejrsdag med

våd kørebane, hvor lys giver kraftigere refleksioner i asfalten. Mit nye fiktive baggrundsbillede var altså en kopi af Langelandsgade med en tør kørebane. Min påståede bagvedkørende var kun et lys, en enkelt forlygte. Hvorfor skulle han have en position, hvor han lige netop kunne ses, og hvorfor mon skulle jeg have en bagvedkørende, hvor intet kunne identificeres? Min oplevelse fandt sted midt på eftermiddagen. Dagslyset var på det tidspunkt så stærkt, at det også havde frembragt refleksioner i karosseriet, og fartkontrollens lysfølsomme film havde helt sikkert registreret dem. På fotoet var ingen refleksioner. Denne ene forlygte var slet ikke noget køretøj, kun en fiktiv lygte med nogle fiktive refleksioner i asfalten. At fotografere en bil forfra og få et foto, som kun gengiver en lygte? Dette køretøj findes ikke. Lyset eller ”bilen” var konstrueret til mit foto.

Men ved at se bagud, fik jeg ikke kun øje på min påståede bagvedkørende i et såkaldt køretøj. En lodret lys stribe i højre side af vejen var synlig, men denne stribe lys var ikke synlig på fotoet. Den lyse lodrette stribe, ca. 1 cm. bred på fotoet, kunne kun være dækket af et køretøj med en meget høj firkantet kasse, en køle – eller møbeltransport. Min bagvedkørende var dog ingen lastbil.

Endnu en gang sikker i min sag kontaktede jeg politiet på politimesterens nummer for at undgå atk kontoret, men jeg havde fået omstillingen. Jeg påstod en manipulation af mit bødeforlæg ”Nej, det er simpelthen løgn!” lød stemmen og havde uden videre stillet mig om til atk kontoret.

Ved denne, min tredje, samtale med atk kontoret, mødte jeg stemmen, som straks sagde: ”Du har ringet før.” ”Ja,” sagde jeg. ”Hvis du vil mere i denne sag, mødes vi i retten!” Dog nåede stemmen også at svare, at jeg ikke kunne få betalingen af bøden udsat, trods min påstand om manipulation.

Fra oplevelse til sag

Trods afvisningen havde jeg jo beviset på en manipulation i kraft af den manglende hvide lodrette stribe på fotoet. Den var dækket af en lastbil med en høj firkantet kasse, men min bagvedkørende var ikke nogen lastbil. Afslørende var det nye baggrundsbillede i mit foto. Her havde atk valget mellem en fiktiv synlig bagvedkørende eller ingen bagvedkørende. Et bedre valg ville nok have været en ny fiktiv baggrund uden nogen synlig bagvedkørende. Men alle disse valg var atks valg. I tiden derefter fokuserede jeg på sagens baggrund og sammenhæng, og ikke mindst ønskede jeg at afsløre manipulationen ved at finde fejl i fotoet. Min oplevelse havde med tiden udviklet sig til en sag. Efterhånden blev jeg klar over, at atk ordningen var en effektiv juridisk konstruktion. En bil kan bortmanipuleres, men hvad med beviser? Konstruktionen var beskyttet af titusind volt, så ingen informationer og ingen forklaringer var umiddelbart tilgængelige skønt atks offensive PR design. Dette juridiske vidunder kunne hverken direkte eller indirekte afsløres. Ordningen var naturligvis konstrueret til brug, men var den også konstrueret til misbrug? Hvordan kunne jeg gøre mine indsigelser juridisk holdbare?

Mit korte besøg hos Statsadvokaten.

Efterfølgende fandt jeg ud af, at min sag kunne klages til Statsadvokaten. Det gjorde jeg i maj 2003 (se bilag 1). Han sendte min klage til udtalelse hos politimesterinstansen i Århus. Svaret blev sendt til mig. (se bilag 2, mit foto er nr. 3 af de 5 medsendte atk fotos).

Ordret citeret fra politimesterens svar: ”De har ved en skrivelse af 22. maj 2003 til statsadvokaten i Viborg klaget over, at politiet i Århus efter Deres opfattelse har manipuleret et foto fra den automatiske trafikkontrol, hvilket har medført et bødekrav mod Dem. Statsadvokaten har bestemt, at klagen betragtes som vedrørende politiets dispositioner, hvorfor han har overladt besvarelsen til mig.

Jeg har undersøgt sagen, og kan selvsagt konstatere, at der intet er foretaget af det af Dem antagne. Noget sådant ville i øvrigt udgøre et strafbart forhold.” Citat slut.

Afsender: Bent Hansen

Han svarede på de fleste af mine påstande, som på det tidspunkt mest tog udgangspunkt i fotoet i bødeforlægget, fordi mit kendskab til atk ordningens juridiske omgivelser var meget ringe. Det meget skrabede svar fra Politimesteren afslører bl.a. hvorfor mit kendskab var så ringe. Når jeg derimod besøgte atks hjemmeside, så var atk nærmest manisk angående sin egen profilering, men angående min oplevelse var hjemmesiden lige så blank som atk kontorets og Politimesterens svar. For at moddokumentere mine påstande indeholdt svaret også fotos af fem andre fartbilister. På disse fotos manglede den lyse lodrette stribe også. Mit bevis angående lastbilen med en høj firkantet kasse som bagvedkørende duede ikke.

Svaret indeholder også følgende. Ordret citeret: ”Originalfilmen fra målingerne på Langelandsgade d. 17/10-02 er d. 23/3-03 udleveret til / rejseholdet i forbindelse med efterforskning i en anden sag. Filmen beror hos statsadvokaten, men om nødvendigt, kan filmen fremkaldes for yderligere dokumentation af ovenstående.” Citat slut.

I min klage til statsadvokaten undrede jeg mig over, at alle lysets refleksioner i asfalten på fotoet i mit bødeforlæg var forsvundet omkring min bil. I svaret fra politimesteren kunne jeg erfare, at fartkontrollen bruger et polariseringsfilter, som kan fjerne disse refleksioner i asfalten. Filteret er nødvendigt, så lyset fra blitzen ikke reflekteres tilbage på fartkontrollens følsomme film, men filtret kan jo samtidig også støtte en manipulation, fordi refleksioner fra min bagvedkørendes lys under min bil også fjernes.

Angående mit direkte spørgsmål om anvendelsen af blitzen bekræftede svaret, at fartkontrollen kun tager ét foto. Denne oplysning betød for mig, at dette ene foto blev taget i sammenhæng med blitzen. Da blitzen blev anvendt, var min bagvedkørende inde på en afstand af ca. en meter. Min oplevelse af gadens virkelighed var derfor ikke identisk med virkeligheden gengivet på fotoet i bødeforlægget. Fotoet var manipuleret, det stod nu urokkelig fast.

Sagens videre forløb.

Af forskellige grunde blev min klage over svaret fra politimesteren for sent afsendt. Jeg overtrådte tidsfristen og kunne ikke begrunde overskridelsen. Derfor afviste statsadvokaten sagen. Alligevel satte min oplevelse, svaret fra politimesteren og andre forhold gang i min tankevirksomhed, og sagen var for mig langt fra slut. Det var faktisk nu, at sagen rigtigt tog sin udvikling.

Atks juridiske hverdag.

Retsstaten er den juridisk overordnede. Den fastsætter fartbødens bevisbyrder. Som udgangspunkt er bevisbyrderne løftet, og tvivlen er på retsstatens side.

Atk har en svaghed på gaden. Den er kendt i atks egen verden gennem 4-m-reglen. Hvis en bilist er tættere på sin forankørende end 4 meter, kan atk ikke fotografere fartbilistens nummerplade foran. Atk har tre bevisbyrder, fartens, førerens og bilens identiteter. Min oplevelse fokuserede på gadens identitet. Den har indflydelse på min bødes gyldighed. Fotoet i bødeforlægget bør være et bevis. Når det er et bevis, hvorfor er gadens id så ikke den fjerde bevisbyrde?

Atks tre bevisbyrder bygger på, at ”noget”, fart, ansigt og nummerplade, er til stede. De er derfor egnet som direkte beviser. Beviset af gadens id bygger på, at ”ikke noget” er til stede, ellers evner atk ikke at udstede bøder. Når ”noget”, en for tæt bagvedkørende, er til stede på fotoet, må jeg antage en frasortering. Når ”ikke noget” er til stede, påstår atk en gyldig bøde. Angående gadens id så evner atks bevis både ”noget” og ”ikke noget”, i begge tilfælde er fotoet et bevis, og derfor er

Afsender: Bent Hansen

atks direkte bevis et dobbelt bevis. Når originalfilmen så er det yderligere bevis, betyder det, at den er det yderligere dobbelte bevis. Atk påstår gadens id bevist ved et dobbelt bevis. Radarkontrollen bygger på fire bevisbyrder, fartens, førerens, bilens og gadens identiteter. Gadens id er nok ikke en kendt bevisbyrde, men den løftes af vidner på og ved stedet, hvor fartkontrollen foretages. Radarkontrollen udsteder gyldige bøder ved fire bevisbyrder.

Radarkontrollen udsteder bøden på gaden. Atk udsteder bøden et andet sted. Atk gengiver gadens id på en originalfilm, som ligger til grund for fotoets indhold i bødeforlægget. Udsteder atk bøden på gaden, agerer atk på radarkontrollens betingelser. Bødens bevisbyrder må så forholde sig til gadens motiv. Her er retsstaten en uundgåelig aktør, og aktøren skal forholde sig til bødens gyldighed angående en bagvedkørende. Når bøden udstedes på gaden kan min bagvedkørende ikke undgå at aktivere vidner eller den fjerde bevisbyrde. En bagvedkørende får aktøren til at annullere bøden. Atk må forholde sig til en bagvedkørende på radarkontrollens betingelser, og tvivlen er på atks side. Indsigelser angående en bagvedkørende eller gadens id anser jeg dog for teoretiske, når bøden udstedes på gaden. Atk burde ligesom radarkontrollen have fire bevisbyrder.

4-m-reglen beskriver trafikens betingelser for atk fartkontrollen. De faktiske trafikale forhold vil være gengivet på originalfilmen. De begrunder en frasortering eller en bøde. Når atk frasorterer, erkender atk svagheden på gaden. Når jeg så klager angående svagheden, må tvivlen være på min side, eftersom gadens id jo ikke er en bevisbyrde.

Når min sag afvises, påstås en gyldig bøde. Men vil atk så udstede en fartbøde eller en id-bøde. Skal jeg have en bøde, fordi jeg er for dårlig til at bevise gadens id? Hvorfor skal jeg bevise gadens id, når atk ikke skal? Tvivlen må være på min side, eller atk har et juridisk middel, hvormed gadens id bevises, og tvivlen kommer på atks side. Hvad er dette juridiske middel?

I svaret fra politimesteren henvises til originalfilmen som den yderligere dokumentation. For atk må den være et juridisk middel angående beviset af gadens id. I bødeforlægget møder jeg fotoet. Det er en kopi af originalfilmen. Det bør være et bevis, ellers er bødeforlægget ikke gyldigt. Atk må nødvendigvis evne et bevis, hvor "ikke noget" er til stede for overhovedet at udstede bøder. Domstolene må have erkendt fotoets juridiske situation, ellers havde de ikke accepteret atk med kun tre bevisbyrder. Domstolene sagde god for bødens gyldighed. At sige god for noget er at legalisere. Hvad gør politiets dispositioner så for at konvertere denne legalitet til et bevis? De postulerer fotoet som et bevis, og de postulerer den yderligere dokumentation. Atks gengivelse af gadens id støttes ikke af en anden kontrol-originalfilm. Atk kunne henvise til vidner, som kunne bevise, at "ikke noget" er til stede, men det er jo absurd. Atks bevis står alene. Atks bevis forbliver et dobbelt bevis. Legaliteten må være en aftale mellem dømmende og udøvende magt. Den forpligter politiets dispositioner til at udstede gyldige bøder. Legaliteten forpligter fotoet og det yderligere bevis til at være beviser, men de er begge dobbelt beviser. Det yderligere bevis bringer ikke det nødvendige bevis af gadens id, og fartbøder bliver til id-bøder. Det dobbelte bevis evner ikke at få tvivlen til at skifte side. Min sag burde ikke være afvist med baggrund i originalfilmen.

Set med atk øjne er gadens id bevist, når originalfilmen er det yderligere bevis. Atk må anse den fjerde bevisbyrde for løftet, når bøden udstedes. Min klage lader sig afvise alene ved at henvise til originalfilmen som det yderligere bevis. Jeg burde derfor afvente indholdet af originalfilmen, for at få afgjort værdien af mine indsigelser. Afslørende nok så afviser politimesteren min sag, inden han har set originalfilmens indhold. Det afslører såmænd bare, at atks bevis af gadens id er det dobbelte bevis. Det tillægges ingen juridisk værdi. Min sag lader sig afvise på trods af originalfilmen som et postuleret yderligere bevis. Atk fingerer en gyldig bøde ved at vise nogle faktiske trafikale forhold

Afsender: Bent Hansen

på fotoet uden at bevise gadens motiv. Men set med atk øjne burde min sag her være afgjort, fordi min bøde påstås gyldig. Ved min første samtale med atk kontoret kunne det have oplyst mig om originalfilmen som det yderligere bevis. Atk kontoret havde dermed afsluttet min sag. Atk kontoret havde tre forsøg. Hvorfor vil atk kontoret så undgå mig ved den tredje samtale?

Min sag fortsætter, fordi atk vil mere end bødens såkaldte gyldighed. Atk vil bedrages. Derfor ved atk også, at bilister med min oplevelse vil klage. Denne klage må atk evne at afvise. Det evner originalfilmen ikke, fordi den gengiver gerningsstedet på gaden, hvor atks svaghed er, og svagheden får tvivlen på min side. Derfor nedtones atks beviser i min sag, og måske ubevidst forsvinder originalfilmens indhold ud af politimesternes verden, og han afviser min sag uanset dens indhold. Det yderligere bevis er i virkeligheden en trussel, når det står alene i min verden, når fokus forbliver på gaden. Når den yderligere dokumentation beviser gadens id, så har atk stadig sin svaghed på gaden, og tvivlen er på bilistens side, og atk evner ikke at afvise bilister med min oplevelse. Når atk beviser gadens id, så har atk muligheden for, at gadens id bliver en bevisbyrde. Bliver den det, er manipulationen udelukket. Derfor er beviset af gadens id en trussel, og trusler skal fjernes. Atk har brug for et juridisk middel nr. 2, fordi atk vil bedrages. Hvad er dette juridiske middel nr. 2?

I min første klage til statsadvokaten havde jeg en påstand om en manipulation af mit foto i mit bødeforlæg. Hvad ellers, jeg har ikke andet end fotoet, og min bagvedkørende er ikke på fotoet. Atk kontoret har et eventyr om en bagvedkørende, som endnu ikke er nået op, og dermed er fotet et gyldigt bevis. Ved den tredje samtale med kontoret afsløres et krisemøde på kontoret. Mit navn alene udløser afvisningen, jeg henvises til domstolene. Jeg burde henvises til politiets dispositioner eller til udøvende magt, sekretæren burde have henvist mig til sin egen overordnede, politimesteren. Hvorfor ikke få mine indsigelser på skrift, hvorfor ikke henviser til hjemmesiden, her er atk jo nærmest manisk profilerende? Hvorfor ikke registrere mine henvendelser? Atk kontoret er jo en del af politiets dispositioner, eller er det? Hører kontoret under politiets dispositioner, når det helst vil undgå mig? - når det ikke må afgøre min sag? - når det vurderer min sag til at høre under domstolenes dispositioner? Hvem disponerer i virkeligheden gadens id? - udøverne? - udøverne som politiets dispositioner? - dømmende magt? - måske en tredje eller en helt fjerde?

Politimesteren synes at kende til atks juridiske manual. Han tager det som det mest naturlige, at statsadvokaten sender min klage videre til ham, men samtidig tager han det lige så naturligt, at hans eget atk kontor ikke sender mine telefoniske klager videre til ham. Selv om jeg i klagen til statsadvokaten henviser til atk kontorets forklaring om en bagvedkørende, som endnu ikke er nået op, ignorerer politimesteren i undersøgelsen sit eget kontor. Hvorfor ignorerer han politiets dispositioner, når hans egen undersøgelse samtidig accepterer dem?

Politimesteren kender til atks juridiske middel nr. 2, det strafbare forhold. Når min oplevelse på gaden ikke stemmer overens med atks gengivelse på fotoet, må gadens motiv være forandret. Denne forandring kan kun være foretaget af en ansat ved atk. At ændre gadens motiv er en strafbar handling, og naturligvis har jeg en påstand om manipulation i min klage til statsadvokaten, fordi jeg ikke vidste bedre. Atks ansat agerer på retsstatens vegne, og legaliteten må jo foreskrive politiets dispositioner at udstede gyldige bøder. Legaliteten er den juridisk overordnede. Tvivlen er derfor på atks side, og derfor skal jeg bevise det strafbare forhold. Manualen forventer, at jeg ikke evner dette bevis, ellers havde politimesteren ikke afvist min sag.

Set med atk øjne kan min påstand om manipulation føles som juridisk idyl. Det strafbare forhold involverer ikke atk kontoret. Når jeg så ikke kan bevise det strafbare forhold, fritager atk sig selv for et bevis af gadens id, og atk behøver kun tre bevisbyrder. Atk har nu tvivlen på sin side, og atk evner at afvise bilister med min oplevelse. Det strafbare forhold evner i virkeligheden at udvirke den omvendte bevisbyrde, jeg skal bevise gadens id. Derfor blev min klage afvist. Atk har fjernet

sin trussel. Atk kan nu alt det, som det yderligere bevis ikke kan. Manipulationen er sløret, og det dobbelte bevis fjerner manipulationens juridisk eksistens.

Når det strafbare forhold udvirker den omvendte bevisbyrde afslører det jo, at jeg alene skal bevise min bødes ugyldighed angående gadens id. Bødens betingelser gælder for alle bilister. Når atk evner den omvendte bevisbyrde, så undgår atk et bevis af gadens id. Det betyder, at alle bilister selv beviser gadens id og dermed bødens u/gyldighed. Gadens id er altså reelt bilistens dispositioner. Legaliteten ender med at uddellegere beviset af gadens id til bilisten, netop sådan som jeg oplever det i min sag, hvor jeg skal bevise det strafbare forhold. Er bilisten så den juridisk overordnede? Hvorfor ikke? Legaliteten må vel stå til trone som retsstatens disposition.

Atks to midler modarbejder hinanden. Atks middel nr. 1 henviser til originalfilmen, men den gengiver gerningsstedet på gaden. Atks middel nr. 2 henviser til gerningsstedet med atks ansat. Ved atk så, hvad atk vil? Hvilken gerning skal fartkontrollen egentlig afsløre, når blitzten kun bruges én gang, den bruges på gaden, og min bagvedkørende forsvinder som en gerningsmand? Skal atks ansat bestemme bødens gyldighed, men han er ikke på originalfilmen? Når ugerningen begås af atks ansat, hvad er så den juridiske værdi af originalfilmen, når den gengiver gerningsstedet på gaden? Atk påstår gyldige bøder i kraft af bevisbyrderne, men ved hvilket gerningssted aktiveres de, ved gerningsstedet gengivet på atks originalfilm eller ved gerningsstedet med atks ansat? Atk har gode juridiske midler ved gerningsstedet på gaden til at udstede en standselængdebøde til min bagvedkørende. Til hvem af de to gerningsmænd kan atk så udstede en standselængdebøde? Udsteder atk den til atks ansat, når min bagvedkørende fjernes, og atks ansat er atks eneste gerningsmand? Kan atk udstede den ved at henvise til det strafbare forhold? Med fokus på en standselængdebøde forbliver tvivlen på min side, hvad vælger atk så, smeden eller bageren? Rigtig, atk vælger mig som en gerningsmand og min bagvedkørende fjernes. Når atks to midler bruges i en kombination vil gerning og gerningssted blive skilt ad. Atk synes godt om atks ansat som en gerningsmand, men originalfilmen henviser til gaden. Ikke så sært at middel nr. 1 nedtones, og atk overlader afvisningen af min sag og bødens gyldighed til middel nr. 2.

Atks to juridiske verdener.

Mine indsigelser kan tolkes både som en dreng og en pige.

- Når jeg klager, kan mine indsigelser tolkes som en påstand om manipulation, her er atks ansat en gerningsmand, mine indsigelser er en pige.
- Min klage kan tolkes som en påstand om en for tæt bagvedkørende, her er min bagvedkørende en gerningsmand, mine indsigelser er en dreng.

Atk har to juridiske verdener. Den ene verden er før fotoets fremstilling, den anden er efter fotoets fremstilling. Når atks ansat ved den første sortering har originalfilmen, har han den før bilisten er frasorteret, og fotoet er fremstillet. Atks ansat har det yderligere bevis eller det juridiske middel nr. 1. Det beholder fokus på gerningsstedet på gaden, på atks svaghed med tvivlen på min side. Mine indsigelser kan kun tolkes som en dreng.

Atks ansat kan først aktiveres i et strafbart forhold, når bilisten ikke frasorteres og fotoet fremstilles. Efter fotoets fremstilling er atks ansat en gerningsmand. Atk har sit juridiske middel nr. 2, og atk har tvivlen på sin side. Mine indsigelser tolkes som en pige, men mine indsigelser lader sig stadig tolke som en dreng også efter fotoets fremstilling.

Betingelserne for bøden.

1. Betingelserne for al fartkontrol burde være de samme, da de trafikale forhold er de samme uanset radarkontrol eller atk fartkontrol. Bødens betingelser er bevisbyrderne.

Betingelserne for bødens udstedelse.

1. Bøden udstedes på gaden. Det vil gælde for radarkontrollens fartbøder. Når bøden udstedes på gaden, kan den vel nærmest ikke undgå at blive bestemt af de faktiske trafikale forhold. De aktiverer bevisbyrderne, som bestemmer bødens gyldighed.
2. Bøden udstedes et andet sted. Det gælder for atk. De faktiske trafikale forhold gengives på en overvågning, som gengives på et foto i bødeforlægget. Når overvågningen flyttes, kan de faktiske trafikale forhold ændres, men bødens betingelser må forventes at være de samme.

Atks ansat involveres i det strafbare forhold, men det er kun aktivt, fordi overvågningen er flytbar og fotoet kræves i bødeforlægget. Når jeg så har indsigelser angående fotoets motiv, ser atk frem til, at jeg skal bevise min påstand, fordi atks ansat er identisk med politiets dispositioner, og fotoet påstås at være et bevis, fordi det er en kopi af det yderligere bevis. Atk siger: "Fotoet er årsagen til mine indsigelser." Jeg siger: "Fotoet er en flyttet overvågning, min oplevelse på gaden er årsagen til mine indsigelser. Min bagvedkørende bør aktivere bevisbyrderne, atks ansat er ikke en del af de faktiske trafikale forhold, og derfor aktiverer han ikke bødens betingelser". Politiets dispositioner er aktiv på grund af betingelserne for bødens udstedelse. Bødens betingelser kræver ikke fotoets fremstilling, så burde radarkontrollen ikke udstede bøden på gaden. Atk blander betingelserne for bødens udstedelse sammen med betingelserne for bødens gyldighed. Atk tolker mine indsigelser som en pige, men ved gerningsstedet på gaden regerer drengen. For drengen er den flytbare overvågning, fotoets fremstilling og den faktiske manipulation ligegyldig.

Atk blander fotoets motiv og fotoets ændring sammen. Atks ansat er en gerningsmand angående fotoets ændring, men han kan ikke bytte plads med min bagvedkørende og blive en del af fotoets motiv, fordi blitzten kun bruges én gang, og den bruges på gaden. Derfor evner atks ansat heller ikke at indvirke på bødens betingelser.

Atk agerer med kun én gerningsmand. Atk burde evne at agere med to gerningssteder, og med to gerningsmænd med hver deres ugeringer med hver deres adskilte juridiske konsekvenser. Min bagvedkørende aktiverer bevisbyrderne. Atks ansat aktiverer straffeloven.

Det er gadens motiv, som aktiverer bevisbyrderne. Atks ansat er kun en gerningsmand, fordi han er aktiv angående den flytbare overvågning. Atk fartkontrollen blitzer min bagvedkørende ikke atks ansat. Derfor snubler atk, når atk manipulerer mine indsigelser fra en dreng til en pige. Atk bedrager sig til en afvisning af min sag.

Atks retsgrundlag før og efter fotoets fremstilling

Før fotoets fremstilling har atk det yderligere bevis og tre bevisbyrder. Det yderligere bevis fingerer en gyldig bøde, men ellers nedtones det af pigen. De tre bevisbyrder afslører, at en bagvedkørende ikke aktiverer bevisbyrderne. Selv om fotoet indeholder min bagvedkørende, så udsteder fart, ansigt og nummerplade bøden alligevel, og derfor udsteder bevisbyrderne ugyldige bøder. Når atk så gør brug af det dobbelte bevis, udsteder bevisbyrderne bøden med "ikke noget", men de vil også udstede bøden med "noget". I virkeligheden udsteder atks bevisbyrder "dobbelt" bøder, fordi den bevisbyrde, som skulle hindre det dobbelte jo er undgået. Når atk så frasorterer med "noget", så frasorterer atk en gyldig bøde. Når atk frasorterer en gyldig bøde, snyder atk retsstaten for en bødeindtægt. Hvad må atk så mon gøre, for at de tre bevisbyrder skal udstede gyldige bøder og undgå "dobbelt" bøder? Atk kan vælge mellem pest og kolera. Kan atk undgå koleraen? Svaret findes i de to juridiske midler. Atk vælger pesten. Atk kan manipulere et foto med "noget" og henvise til det yderligere bevis. I kraft af sin dobbelthed forvandles gadens motiv, så fotoet indeholder det andet gyldige motiv, altså et motiv med "ikke noget". Indsigelser angående fotoet

afvises så ved en henvisning til det strafbare forhold, fordi atk manipulerer indsigelserne fra en dreng til en pige. Her er atks ansat en gerningsmand, han bestemmer bødens gyldighed. Egentlig udvirker pigen den omvendte bevisbyrde, jeg skal bevise gadens id, og atk undgår gadens id som den fjerde bevisbyrde helt i overensstemmelse med, at atks ansat ikke aktiverer den undgåede fjerde bevisbyrde, fordi hans trafikale adfærd er underordnet. Det smarte ved atks bedrag er jo netop, at atks ansat aktiverer bødens betingelser, man han aktiverer ikke bevisbyrderne. Dermed har pesten ikke en juridisk eksistens, men koleraen har stadig en juridisk eksistens i kraft af atks påståede frasortering. Den holder koleraen i live, frasorteringen medfører et strafbart forhold. Umiddelbart evner de tre bevisbyrder kun en henvendelse til bilisten om den for høje fart, uden at overvågningen lader sig kombinere med en bøde.

Efter fotoets fremstilling har atk tre bevisbyrder plus de to juridiske midler, det yderligere bevis og det strafbare forhold. De skal virkeliggøre legaliteten og gadens id er bevist. Ved atks middel nr. 1 vil politiets dispositioner dog smuldre ved det dobbelte bevis og de "dobbelte" bøder, og det går jo ikke. Atks middel nr. 2 aktiverer straffeloven, og det går jo slet ikke. De to midler er bedrag. De tre bevisbyrder alene udsteder id-bøder, fordi jeg er for dårlig til at identificere og bevise gadens id, og fordi andre bødemodtagere er "gode" til selv at bevise deres egen bøde. De undlader indsigelser, når deres egen "originalfilm" ikke indeholder en bagvedkørende, og hvorfor bevise "noget" angående "ikke noget", når "ikke noget" er til stede på deres foto? De tre bevisbyrder evner ikke engang at udstede godkendte henvendelser til bilisten angående den for høje fart, fordi atk egentlig ikke rigtig kan bevise, om fotoets motiv også gengiver gadens motiv, og så er fartens og henvendelsens relevans ligeegyldig. Når atk så selv henviser til originalfilmen angående fotoets indhold, afslører denne kontrol fotoets utroværdighed. Her er det så, at atk kontoret forfægter fotoets troværdighed.

Atk må forholde sig til en bagvedkørende på gaden efter fotoets fremstilling, fordi det ikke er holdbart at lade bilister selv bevise deres egen bøde, hvad nu hvis de ikke beviser den? Radarkontrollen har det samme retsgrundlag før og efter "blitzen". Ikke så underligt, at atk kontoret i min sag er holdt udenfor, ellers kunne alt for mange kokke fordærve maden. Atk kontoret forfægter drengen. Pigen fortrænger drengen., og giver bedragene arbejdsro. Atk kontoret giver fejloplysninger, dets vejledning er vildledning, men det tolker mine indsigelser som en dreng. Kontorets forklaring om en bagvedkørende, som endnu ikke er nået op, beholder fokus på min bagvedkørende, det fornægter ganske vist hans gerning, men alligevel, det forbliver på gaden. Intet tyder på kontorets kendskab til det de to midler. Åbenbart har kontoret sin helt egen manual, åbenbart er denne manual kendt af politimesteren.

Atks manual vil det anderledes. Den deler udøvende magt i to områder. Det første område håndterer de to juridiske midler. Området udøver atks retsgrundlag før og efter fotoets fremstilling, det foretager den første sortering. Skal bilisten ikke frasorteres, fremstilles fotoet. Fotoet sendes til det andet område, som foretager den anden sortering i forbindelse med ansigt og nummerplade. Her befinder sig bl.a. atk kontoret, det udsteder bødeforlægget. I hvilket område hører politimesteren til? Måske sendte statsadvokaten min klage til det forkerte område? Men til hvem skal han egentlig sende min klage, når gadens id i virkeligheden er bilistens dispositioner? Atk kontorets telefonnummer findes i bødeforlægget. Relevant ville også være nummeret på atks ansat netop den person i det område, som atks manual anser for afgørende angående bødens gyldighed. Hvorfor forbliver han anonym? Hvorfor forbliver det første område anonymt? Politimesterens undersøgelse er en standartafvisning, han disponerer ifølge manualen, og derfor kommer han til at afvise min klage, før han har set originalfilmens indhold. Han accepterer statsadvokatens vurdering af min sag, men intet i hans undersøgelse afslører politiets dispositioner.

Afsender: Bent Hansen

Intet afslører ,hvor han har undersøgt hvem for for hvad. Han påstår egentlig en frasortering, hvorfor ikke erkende den? – fordi den alligevel ikke har en juridisk eksistens? Hvorfor ikke medsende fotos af frasorterede bilister? Han undgår de to midler i en juridisk sammenhæng. De to midler popper op, de har værdi af bevisbyrder, men det er de ikke alligevel. Hvad er de så?

Den faktiske manipulation og bevisets nødvendighed.

Det strafbare forhold fokuserer på manipulationen og dermed også på den faktiske manipulation. De to juridiske midler understreger bevisets nødvendighed. Manipulationen udvirker atks ansat som en gerningsmand, og derfor skal jeg også bevise hans gerning. Det strafbare forhold udvirker den omvendte bevisbyrde, og jeg afkræves et bevis. Når fotoet evner min bødes gyldighed, så må jeg evne fotoets modbevis, ligeså angående originalfilmen. Atk vil, at mine indsigelser munder ud i et bevis eller modbevis, så jeg kan påtage mig Sisyfos-rollen, at jeg skal kæmpe for det umulige. Når statsadvokaten vurderer min klage, vurderer han den til at høre under politiets dispositioner. Han bekræfter dermed pigen. Hans vurdering bekræfter kravet til mig om et modbevis. Når politimesteren vurderer min klage, bekræftes pigen, de tre bevisbyrder understøttes af de to juridiske midler, som afkræver mig et modbevis. Når justitsministeriet vurderer min klage, fastholder det min sags vurdering som hørende under politiets dispositioner. Ministeriet støtter kravet om mit modbevis. Atks retsgrundlag er konstrueret, så den faktiske manipulation skal bevises. Forventningen af mig er altså et modbevis, men her har atk forregnet sig. Den faktiske manipulation og dermed nodbevisets relevans lader sig kun begrunde ved en kombination af den flytbare overvågning og betingelserne for bødens udstedelse. Betingelser for bøden er de samme før og efter fotoets fremstilling. Den faktiske manipulation, den gerning, som aktiverer det strafbare forhold, foregår efter, at fotoets fremstilling er bestemt. Den faktiske manipulation er ikke mulig i drengens verden. Atk kan så forsøge at manipulere mig til et modbevis ved at manipulere mine indsigelser, men drengen kan også motivere mig til en afsløring, og en afsløring kræver ikke nødvendigvis beviser eller modbeviser.

Mit bevis af manipulationen er ligegyldigt, fordi atk har foræret sig selv en pige. Atk har givet sig selv muligheden for at manipulere, fordi atk er nødt til at ændre de faktiske trafikale forhold på den flytbare overvågning, så atk ikke frasorterer gyldige bøder og snyder retsstaten for en bødeindtægt. Det geniale ved atk er ganske vist, at en kriminel handling bliver til en gyldig bøde, at bedragets eksistens undgås, men det er kun genialt i atks egen verden, fordi det geniale først ”blitzes” efter, at fotoets fremstilling er bestemt, det ”blitzes” ved det forkerte gerningssted, og så er det geniale blevet til bedrag i min verden. Retsstatens juridiske institutioner danser og synger som atks juridiske musik spiller og skriver tekster.

Hvornår skal min klage tolkes som en indsigelse, hvornår som en politianmeldelse?

Med legaliteten kan atk ikke undgå formelt at høre under udøvnede magt. Derved forbliver tvivlen på atks side, og klager må bevise sine påstande. Her formoder manualen, at klager ikke evner beviserne, ellers var min klage ikke blevet afvist af politimesteren. Atks godkendelse må derfor afhænge af sin evne som udøvernes dispositioner. Især domstolene må have vurderet, at atk evner bødens gyldighed, inden de godkendte gadens id som en legalitet. Har domstolene nu også husket at kontrollere legaliteten, så de ved hvor og hvem, der konverterer hvad til beviser? Har domstolene mon undret sig over den manglende fjerde bevisbyrde? Hvordan har de vurderet nødvendigheden af middel nr 1, når det middel nr 2 alene burde evne bødens gyldighed? Er de to midler bevisbyrder? Har atk tre, fire, fem eller flere bevisbyrder? Hvor og under hvilke betingelser bliver de løftet?

Fotoets fremstilling aktiverer det strafbare forhold. Det aktiverer mig i en vidnerolle, jeg er jo ikke en gerningsmand, det er min bagvedkørende, jeg skal frasorteres. Det aktiverer alle andre vidner på

og ved gerningsstedet på gaden. Alle vidnerne evner at forholde sig til det strafbare forhold, og de evner at forholde sig til originalfilmens indhold, fordi de overvåger gerningsstedet på gaden. På gaden burde alle vidnerne støttes af videoens billedmateriale, men den er ignoreret som et bevis. Politibetjenten ved fartkontrollen er fjernet som vidne. På gaden er juridiske midler, som evner en standselængdebøde til min bagvedkørende, dog fjernes min bagvedkørende som en gerningsmand, fordi fortielsen af gadens id betyder mere trafikssikkerhed.

At undgå beviser er det samme som at fjerne beviser. Atk fjerner vidner og beviser fra gerningsstedet på gaden, atk fjerner min bagvedkørende som en gerningsmand, atk fjerner hele gerningsstedet på gaden netop det gerningssted, som originalfilmen henviser til. Desuden åbner det dobbelte bevis for plantede beviser. Det plantede "ikke noget" konverteres til en gyldig bøde. Det plantes af en plantet gerningsmand ved et plantet gerningssted. Det er bevidst bedrag. Min klage er en indsigelse, atks manual og atks ansat aktiverer straffeloven, og det medfører en politianmeldelse.

Atks juridiske logik.

Atk har sin egen juridiske logik. Legaliteten angående gadens id udvirker atks vurdering som hørende under politiets dispositioner. Når jeg klager, evner atk at forholde sig til min klage som politiets dispositioner, og jeg motiveres til et modbevis. Modbeviset lader sig placere ved for atk det mest fordelagtige gerningssted. Ved dette gerningssted befinder sig atks ansat, og det strafbare forhold er aktiveret. Det kombineres med atks postulat om originalfilmen som den yderligere dokumentation. Det strafbare forhold evner pigen, som evner den omvendte bevisbyrde, og atks juridiske logik udvirker såkaldte gyldige bøder ved tre bevisbyrder.

Når jeg klager til statsadvokaten, hvad vurderer han så? Han læser min klage, men i hvor høj grad skaber han sig indsigt i atks retsgrundlag? Min klage indeholder en påstand om manipulation. Gør den ikke det, lader den sig alligevel tolke som sådan, fordi værdien af mine indsigelser bestemmes efter fotoets fremstilling. Mit foto er jo med "ikke noget", så uanset hvad jeg påstår, så bestemmer pigen, og atks logik er aktiv. I atks retsgrundlag er pigen det stærke køn, og åbenbart styrer hun også statsadvokaten, fordi han ikke simulerer vurderingen af min sag ved gerningsstedet på gaden. Han følger sig pigens styrke, han vurderer min klage til at høre under politiets dispositioner, og han bliver modbevisets forlængede arm, han bekræfter bødens gyldighed med de tre bevisbyrder, og han bliver bedragets forlængede arm. Jeg får fire uger, jeg motiveres til beviser og modbeviser. Nu viser det sig, at statsadvokaten fejlvurderede grundlaget for de fire uger. Nu viser det sig, at politiets dispositioner kun er aktive angående betingelserne for bødens udstedelse. Hans fejlvurdering blev endda støttet af politimesteren. Han lod de to midler afgøre værdien af mine indsigelser. Disse to midler viser sig nu at være bedrag. Statsadvokaten gennemskuer ikke manualen, han gennemskuer ikke atks juridiske logik, han gennemskuer ikke, at jeg i de fire uger motiveres til selvtægt, at jeg motiveres til at efterforske en kriminel handling begået af atks ansat, en kriminel handling, som de to instanser selv burde politianmelde og efterforske.

Når jeg overskrider fristen, kan statsadvokaten afslutte min sag i forhold til min bøde, men han behøver jo ikke at afslutte min sag i forhold til atks retsgrundlag. Statsadvokaten har muligheden for af egen drift at sætte sig ind i politimesterens undersøgelse og vurdere atks to midler, men han er passiv. Når han ikke har kendskab til atks retsgrundlag efter min fristoverskridelse, så havde han det heller ikke før min fristoverskridelse. Han støtter bedragene. Hvorfor skal bedrag afgøre min sag? Når min sag vurderes til at høre under politiets dispositioner, så kunne det jo betyde, at atks mest følsomme forhold, gadens id, er underkastet en særbehandling. Dømmende magt overdrog ansvaret for beviset af gadens id til udøvende magt. Domstolene kender til legaliteten, de kender til de tre bevisbyrder, men de kender ikke atks manual eller de to juridiske midler. Det kunne derfor være i min og alle bilisters interesse at få denne manual afprøvet ved domstolene angående atks evne til at

Afsender: Bent Hansen

udstede gyldige bøder i forhold til sin svaghed på gaden. Statsadvokatens manglende efterforskning, hans fejlurdringer af atks retsgrundlag kan ikke begrundes med min fristoverskridelse.

De to instanser og bedragene.

Atks manual kan være udøvende magts cirkulære til udøvende magt. Det giver mening, især hvis atk kontoret og måske politimesteren er holdt udenfor. Det giver mening, hvis de to sorteringer uddellegeres til hver sit område inden for udøvende magt. Det giver mening, når bilisten frasorteres centralt og bøden udstedes lokalt.

Når gadens id hører under politiets dispositioner, må det betyde, at politiet udsteder cirkulærer til politiet, og så bør politimesteren også have kendskab til og tage ansvar for manualen. Handler han også bevidst, når han holder sit eget atk kontor udenfor?

Statsadvokatens vurdering medfører egentlig, at politimesteren er skurken i bedragene, fordi han udøver manualen. Når politimesteren afviser min sag, inden han har set originalfilmens indhold, så kunne det også betyde, at han handler automatisk, og det kunne fritage ham for skurkerollen. Hvis politimesteren ikke er skurken, så er statsadvokatens vurdering af min sag forkert, så hører min sag ikke under politiets dispositioner. Skal jeg have en frist på fire uger til at overveje, om manualen er udstedt af politiet til politiet, om statsadvokaten fejltagtig vurderer politimesteren som en skurk? Erkender statsadvokaten ikke efterfølgende sin fejlurdring af min sag, så må hans vurdering jo stå til trone, og dermed må hans vurdering med politimesteren i skurkerollen også stå til trone, og statsadvokaten må stille politimesteren til ansvar. Den efterforskning kan så blive meget nem, fordi politimesteren har allerede accepteret atk som politiets dispositioner, og dermed har han påtaget sig et ansvar angående de to midler, men ansvaret er bare ikke blevet placeret. Denne erkendelse er mulig uanset min fristoverskridelse. Den er stadig mulig, og den er nødvendig. Min sag er stadig aktuel, den er model for alle bilister, der har mine indsigelser, og dermed er skurkerollen relevant. Relevante spørgsmål: Evner atk en manipulation og samtidig udstedelsen af en såkaldt gyldig bøde til forankørende? Svaret er ja. Evner atk at undgå manipulationens eksistens? Svaret er ja. Ingen i min sag stillede disse relevante spørgsmål, derfor fik ingen relevante svar, og derfor fejlede alle juridiske instanser angående relevante vurderinger af min sag.

Atk og politiets dispositioner.

Set med atk øjne er min sag politiets dispositioner? Atk kontoret er holdt uden for, og mon ikke politimesteren melder hus forbi, nu hvor manualen er bedrag. Hvem er så tilbage, som kan få politiet til at disponere? Atks ansat er tilbage, men han har jo manualen som baggrund. Manualen støber kuglerne, og atks ansat fyrer dem af.

Politiets dispositioner kan disponere originalfilmen og fotoet, men de er begge dobbelt beviser. Hvordan kan politiet alene disponere dobbelt beviser, samtidig med at de tre magter ignorerer gadens id som en bevisbyrde?

Hvorfor mon skal lige netop gadens id undgås som retsstatens disposition? Ved radarkontrollen har gadens id jo altid været retsstatens disposition. Det antyder jo de tre magters kendskab til fotoet som et ikke helt rigtigt bevis. Det antyder, at gadens id lader sig modellere. Det antyder de tre magters kendskab til de juridiske forhold i forbindelse med den flytbare overvågning. Atk må nødvendigvis være den juridiske overordnede også angående gadens id for at evne den omvendte bevisbyrde, men alt omkring originalfilmen og fotoet er jo kun interessant, fordi bøden udstedes et andet sted end på gaden.

På gaden er fart, ansigt og nummerplade alene aktive angående betingelserne for bødens gyldighed. Når gadens id så ikke er en bevisbyrde, vil atk ikke evne at være juridisk overordnet. Hvordan kan de tre magter være uvidende om den manglende fjerde bevisbyrde og alligevel evne at lade atk være

Afsender: Bent Hansen

juridisk overordnet? Hvordan kan atk være juridisk overordnet i et ikke-eksisterende juridisk forhold? De tre magter har forbundet den flytbare overvågning med politiets dispositioner, fordi atk har behov for et gyldigt bødeforlæg. Derved blev fotoet et bevis og originalfilmen må derfor også være et bevis. Når de er beviser, hvorfor lod de tre magter så gadens id være en bevisbyrde? Min sag skal vurderes på gaden, den flytbare overvågning er uinteressant for betingelserne for bødens gyldighed. Min sag lader sig kun vurdere som retsstatens dispositioner.

Statsadvokaten skal vurdere min sag inden fotoets fremstilling. Han bør vurdere min sag ved gerningsstedet på gaden. Dermed har pigen og manualen ingen eksistens. Politiets dispositioner står uden gerningsstedet med atks ansat. Hvad er der så tilbage? Politiets dispositioner står med de tre kendte bevisbyrder og originalfilmen som et postuleret bevis, som ikke har indflydelse på bødens gyldighed. De tre kendte bevisbyrder er retsstatens dispositioner. Gadens id er et påstået bevis, men hvad skulle hindre gadens id i at være den fjerde bevisbyrde?- politiets dispositioner? Hvordan kan de tre magter lukke øjnene for fotoets juridiske værdi, når de netop undgår gadens id som den fjerde bevisbyrde? Statsadvokaten og politimesteren kender svaret? Svaret er årsagen til, at min sag er afsporet, at atks bøder er afsporet, at atks retsgrundlag er afsporet. I min verden er gadens id bilistens, den er legalitetens, den de tre magters, den er manualens, den er drengens, den er vidnernes, den er udøvernes disposition. Min sag har aldrig været politiets disposition. Men for statsadvokaten og politimesteren kan svaret kun være pigen. Det betyder, at politiet evner at udfærdige et cirkulære til politiet. Det bestemmer, at fotoet er et bevis og originalfilmen er det yderligere bevis. Det bestemmer, at atks ansat har indflydelse på bødens gyldighed- og deres begrundelse? – og dermed er politimesteren er skurken?

Bedragenes interne og eksterne netværk, hvordan og hvorfor?

Den lovlige atk fartkontrol.

Atk fartkontrollen evner gyldige bøder ved at aktivere vidnerne i en ekstra overvågning af gadens id. Det kunne være en del af fartkontrollens tekniske udstyr. I fartkontrollen er så atks betjent, som evner atks originalfilm. I fartkontrollen er også vidnernes repræsentant, som evner vidnernes originalfilm. Resultatet medfører to flytbare gengivelser af gadens id. Ved tvivl sammenlignes de to originalfilm. Atks originalfilm og foto kan så være et bevis, vidnerens originalfilm nr. 2 vil være en kontrol, og gadens id kan være den fjerde bevisbyrde. Atk lader originalen kontrollere kopien, en smart men mærkværdig kontrol, men alligevel en kontrol. Kontrol skal afsløre fejl. Når atk kontrollerer sit eget foto, indrømmer atk, at fotoet ikke nødvendigvis er identisk med originalen. Hvad så med ansigt og nummerplade, er de også underlagt samme kontrol? Atks kontrol sår tvivl angående sine egne bevisers troværdighed. Henvsningen til originalfilmen skal naturligvis frede bedragene i område 1, men i min verden bliver henvsningen til en kontrol. Det lønner sig ikke altid at være smart.

Med min oplevelse gælder følgende: Har jeg ingen vidner, er jeg en fartsynder. Har jeg vidner, er jeg ikke en fartsynder. En originalfilm nr. 2 er til atks fordel for at komme vidnerne i forkøbet. Når atks ansat så er aktiv i et strafbart forhold, aktiveres alle vidnerne på og ved gaden, og jeg aktiveres som et vidne. I dette forløb kan atk fremstille sit foto, men vidnerne var dér før fotoets fremstilling. Vidnerne kan så forholde sig til atks ansat, om han overtræder straffeloven. En originalfilm nr. 2 medfører en rigtig kontrol, hvor en originalfilm nr. 2 kontrollerer atks original, og atks kopi, fotoet, er troværdig. En originalfilm nr. 2 gør pigen overflødig, fordi atk forbliver ved gerningsstedet på gaden det gerningssted med alle dets juridiske forhold, som atk jo fjerner.

Atks fortielse af vidner.

Et bevis er et godt bevis, når ”noget” er til stede. Atk er dog afhængig af et bevis, når ”ikke noget” er til stede for overhovedet at udstede bøder. Vidner evner dog at bevise, at ”noget” er til stede. Vidner evner det direkte bevis, derfor er vidner en trussel mod atk. Problemet med vidnerne er deres originalfilm. Den er en overvågning, som også er flytbar. Den er meget nem at ændre, når den ikke har en fysisk eksistens. Det samme gælder for forankørendes originalfilm. En bilist kan sammen med vidner fantasere en bagvedkørende ind på deres originalfilm. De beviser dermed, at ”noget” er til stede. Disse beviser er en trussel. De snyder sig til en frasortering. Jo flere, der fantaserer, jo mere vil tvivlen brede sig angående gyldigheden af atks fotos. Atk må så nøjes med vidner, som skal bevise, at ”ikke noget” er til stede, det for hver fartbøde, det går ikke, men atk ligger, som atk har redt. Fortielsen af vidner tjener atks eksistens, fordi vidner alene vil trække tæppet under atks retsgrundlag. Her vil en originalfilm nr. 2 netop aktivere vidnerne, og de er ikke længere en trussel.

Med min oplevelse skulle jeg standse min bil på Langelandsgade og finde vidner. Skal jeg også gøre det samme på motorvejen, når atk profilerer, at atk kan bruges overalt? Disse vidner er min retssikkerhed. Domstolene har opgivet min retssikkerhed ved at acceptere de to juridiske midler og kun tre bevisbyrder, eller har de? At fortie vidner og samtidig foreholde mig de to midler, som jeg netop kan modbevise ved hjælp af vidner, er bondefangeri. Fortielsen af vidnerne er derfor bedrag, fordi bilistens retssikkerhed forties. De forties for at undgå en måske besværlig originalfilm nr. 2. Det mobile og stationære atk.

En originalfilm nr. 2 kunne egentlig godt anvendes ved den mobile atk, men ikke ved den stationære atk. Den fjerde bevisbyrde er svær at løfte ved det stationære atk. Når den undgås ved den mobile atk, antager jeg, at den mobile og stationære atk skal have samme retsgrundlag, da de begge gør brug af den flytbare overvågning, og de evner begge pigen som det juridiske overhoved. Retsgrundlaget for det stationære atk skal derfor anvendes ved den mobile atk. En video er ikke mulig ved det stationære atk, derfor undgås den som et bevis ved den mobile atk ved min oplevelse. Den mobile atk er så forløberen for det stationære atk.

- Vi vænnes til, at fotoet er et bevis, det er de ikke, men alligevel, hvis det lykkes.
- Vi vænnes til, at fartbøder udstedes med baggrund i tre bevisbyrder, der burde være fire, men alligevel, hvis de tre lykkes. Når Rådet for større Færdselssikkerhed så plæderer for kun to bevisbyrder, så vil det helt sikkert lykkes.
- Vi vænnes til at undgå vidneroller, vi bør bevare vores roller, men alligevel, hvis det lykkes.
- Vi vænnes til at den stationære atks bøder ikke udstedes på gaden, indsigelser udvirker den omvendte bevisbyrde, det går jo ikke, men alligevel, hvis det lykkes.
- En standselængdekontrol med atks tre bevisbyrder er absurd, kan den forhindres? Ja, hvis atk fartkontrol lykkes.
- Betjenten i atk kontrollen er ignoreret, han kan spares væk ved det stationære atk, ja, det vil helt sikkert lykkes.
- Vi er vænnet til at radarkontrollens bøder nedsætter farten og redder menneskeliv. Vi vænnes til, at den evne nu krediteres atks profilering, hvis atks profilering lykkes.

Retsstaten ignorerede en originalfilm nr. 2 ved den mobile fartkontrol, fordi den ikke lader sig aktivere ved den stationære atk. Retsstaten undlod den fjerde bevisbyrde ved det mobile atk, fordi den ikke lader sig løfte ved det stationære atk. De to kontroller med hver sit retsgrundlag vil afsløre værdien af gadens id ved begge kontroller. Fortielsen af gadens id og fortielsen af vidner er derfor af vital betydning for både den stationære og den mobile atk.

Afsender: Bent Hansen

De to sorteringer

Det første område med den første sortering kan være centralt styret. Derfor kan politidistrikterne i det andet område være holdt uden for bedragene. Politidistrikterne styres så af atks manual. Her kan atk aktivere det yderligere bevis og dermed give det andet område arbejdsro, derfor er atk kontoret i min sag udenfor. Udøvende magt deles i to områder, fordi atk også internt fortier de juridiske forhold angående gadens id, fordi for mange kokke fordærver maden.

Atk kontoret.

Når fotoet er et bevis, når det strafbare forhold evner at afvise indsigelser, og atk kontoret er politiets dispositioner, kunne min sag alene afgøres af atk kontoret. Åbenbart generer det hverken politimesteren eller statsadvokaten.

Kontrol.

Når atk frasorterer, kan de frasorterede bilister tælles og indgå i en statistik. Vejdirektoratet kender ikke til en sådan statistik. Derfor antager jeg, at den ikke findes, fordi ingen bilister frasorteres. I svaret fra politimesteren medsendes andre fotos, men ikke ét af dem er frasorteret. Den mest enkle kontrol er ignoreret. Hverken lovgivende, udøvende og dømmende magt udøver indbyrdes kontrol og ingen udøver kontrol angående atk fartkontrollens svaghed på gaden. Men hvor burde frasorteringerne så egentlig tælles, ved det fortiede område 1 eller ved det ignorerede område 2? De tre magter følger sig og lader sig styre af den manglende fjerde bevisbyrde. På papiret er de ellers indbyrdes uafhængige af hinanden, men ikke på atks papir. Retssikkerhed kan tælles, men ikke i atks verden.

Hjemmesiden.

Når atk udsteder gyldige bøder, så burde hjemmesiden også evne at belyse atks juridiske verden. Når originalfilmen hviler på en legalitet, kunne domstolene have en sektion, hvor de profilerede bilistens retssikkerhed ved at fokusere på vidnernes nødvendighed og undgå bondefageriet. Politiets dispositioner kunne profilere de to midler og dermed informere bilister med min oplevelse. Hjemmesiden kunne angive antallet af frasorterede bilister med min oplevelse for at profilere kontrol af atks svaghed på gaden. Videoen kunne profilere atk som en fartkontrol, der tager kampen op med bilister, der skjuler deres nummerplade. Hjemmesidens indhold er loyal over for bedragene. Nu er hjemmesiden ændret - for at ændre strategi, nu da bedragene synes en succes?

Reklamen.

Atk får sin egen reklame. Atk agerer på linie med private virksomheder. Atk er et produkt, som lader sig sælge. Er atk så også en juridisk person? Intet andet område inden for retsstaten har sin egen reklame. F.eks. kunne Skat have sin egen reklame for at undgå skattesyndere på linie med at undgå fartsyndere. Er reklamen et udtryk for at løsrive atk fra radarkontrollen, for at fortie de to's forskellige retsgrundlag og dermed fortie manglen på den fjerde bevisbyrde netop den bevisbyrde, som radarkontrollen evner?

Reklamen profilerer atk til at redde alle skolebørnene. De involverer hele befolkningen, atk bliver en folkelig bevægelse, men derved bliver atks bedrag også til en folkelig bevægelse. Hensigten er naturligvis at profilere trafiksikkerheden, og dermed bør alle glemme alt om retssikkerheden.

Atk fartkontrollen og en atk standselængdekontrol.

En atk fartkontrol og en atk standselængdekontrol agerer på de samme trafikale og juridiske betingelser. De bøder, standselængdekontrollen udsteder, burde fartkontrollen frasortere. Når atk fartkontrollen agerer med kun tre bevisbyrder, så kan en atk standselængdekontrol også agere uden

Afsender: Bent Hansen

at bevise en for tæt bagvedkørende. Det er jo absurd. Derfor er atk fartkontrollen uden den fjerde bevisbyrde også absurd. Det absurde skal forties, for at fortie atks svaghed. Atks bedrag hindrer udviklingen af en atk standselængdekontrol.

Atks PR design. Det bedste forsvar er angreb. Atk har fra starten sat dagsordnen med sine PR stunts for at sløre bedraget.

1. Atk fik sin egen hjemmeside - men kun med den halve sandhed.
2. Her kunne det næste sted for fartkontrollen oplyses – det går ikke ved radarkontrollen.
3. Hjemmesiden havde et afsnit om ofte stillede spørgsmål om atk for at aflive myter – men ikke et spørgsmål angående min oplevelse.
4. Hjemmesiden havde et atk- popularitetsbarometer – er radarkontrollen populær?
5. Videoen blev profileret, fartkontrollen kan ikke snydes – det kan den så alligevel.
6. Atk ændrer sin egen hjemmeside – fordi bedragene nu synes en succes?
7. Atk profileres som automatisk - atk er også manuel.
8. Atk kan bruges overalt – det er overdrevet, hvad med dobbeltsporede veje?
9. Atk er trafikkontrol – min bagvedkørendes færdselsforseelse er retsstatens bedst beskyttede trafikforseelse, og hvad med standselængden?
10. Rådet for større Færdselssikkerhed plæderer for kun to bevisbyrder, fart og nummerplade – atk burde have fire.
11. I TV Avisen kommer følgende: Gennemsnitshastigheden i byerne er faldet med to km/t. Desuden står der en atk fartkontrol på en gade i Rødekro – hvad med en juridisk evaluering?
12. Atk får sin egen reklame (se bilag 4), hvor atk kan redde alle skolebørnene, og alle kan vælge atk og bortvælge en ambulance – jeg havde en bagvedkørende på 1 m's afstand og en meget kraftig blændende blitz, jeg var i livsfare, kan jeg så bortvælge en ambulance?
13. Lovgiverne forudser ekstra bødeindtægter på ca. 100 mio. i 2003 – hvorfra ved lovgiverne, at min oplevelse ikke ændrer bødeindtægterne?

Atks PR stunts skal gøre atk til en folkelig bevægelse for at undgå juridisk modstand, men hvorfor kan bøder ikke forblive et nødvendigt onde, hvorfor skal bøder være en folkelig bevægelse? – fordi vi skal vænnes til både det mobile og stationære atk? Når atk profileres, så profileres naturligvis trafiksikkerheden, hvad ellers! I atks verden synes alt muligt undtagen retssikkerheden.

Atk og politireformen.

Atk evner at reducere antallet af betjente ved fartkontrol ved hjælp af det mobile og stationære atk. Politireformens formål var også færre ansatte ved politiet. Er færre ansatte bedre end bedrag?

Atk og stasisikker.

Atk kan redde menneskeliv. Sådan profileres atk. Den 16. januar 2009 kunne TV avisen informere, at en ny stationær fotofælde allerede har givet gode resultater, mit materiale er derfor den rene kynisme. Radarkontrollens bøder redder også menneskeliv, men ikke længere – fordi den er for mandskabskrævende? – fordi radarkontrollen giver for få indtægter?

På et tidspunkt kunne bøder ikke styre adfærd. Det kunne derimod klip i kørekortet. I maj måned 2007 melder Rådet for større Færdselssikkerhed, at den automatiske trafikkontrol er for ineffektiv, der skal mere politi på vejene. Nu skal de stationære fotofælder profileres, så nu kan bøder igen styre adfærd. PR-designet fra det mobile atk kan så genbruges ved de nye stationære fotofælder. Hvorfor mon er statistikker altid til atks fordel?

Kan min oplevelse være iscenesat?

Jeg kører på Langelandsgade. Min bagvedkørende øger farten, han kommer hurtigt op bag mig, placerer bilen bag mig, han kører meget tæt på, han trækker ud mod vejens midte måske for at gøre manipulationen lettere, selv om hans bil er højere end min. Hans nummerplade og ansigt skal for alt i verden skjules, hvis jeg skulle øge farten, men nummerpladen skal jo også skjules, så jeg heller ikke kan identificere ham. Hele sceancen gennemførtes med en utrolig præcision. Jeg var straks klar over, at han ved denne handling kunne undgå en fartbøde. Blitzen blændende mig, jeg mistede synet. Jeg ved ikke hvor langt jeg kørte, inden jeg igen kunne se normalt. Da jeg kunne se normalt, kikkede jeg i sidespejlet for at se, om han nu også ville overhale. Jeg kunne se, at han drejede til venstre ad en sidegade, som ender ved et garageanlæg nok for at undgå en identifikation. Hvordan kan det gennemføres af en tilfældig bilist? Han har en vis afstand op til mig. Vil han undgå fartbøden, er det bedre at sænke farten i stedet for at øge farten. Han øger farten, fordi han på forhånd er instrueret til at skjule nummerpladen, fordi han på forhånd kendte til fartkontrollen. En tilfældig bilist med kendskab til fartkontrollen vil sænke farten, en tilfældig bilist ved ikke på forhånd, at fartkontrollen holder der, og han kan derfor ikke gennemføre sceancen så præcist. Hvorfor skulle netop denne tilfældige bilist, som kender til tricket med at snyde atk, i Århus netop vælge en indkørsel, som ender ved et garageanlæg? Min oplevelse synes ikke tilfældig.

Politianmeldelserne.

1) Politianmeldelsen gælder atks juridiske konstruktion.

- Atk manipulerer indsigelser fra en dreng til en pige.
- Atks beviser, originalfilmen og fotoet, er dobbelt beviser, og det dobbelte misbruges.
- Når fotoet indeholder en bagvedkørende, udsteder atks bevisbyrder ugyldige bøder.
- Atks bevisbyrder frasorterer gyldige bøder og snyder retsstaten for en bødeindtægt.
- Henvisningen til originalfilmen burde være overflødig, når fotoet allerede påstås at være et bevis for bødeforlæggets gyldighed. Henvisningen skal motivere klager til at opgive sin sag.
- Det strafbare forhold aktiverer ikke bødens betingelser, det aktiverer straffeloven.
- Atk fjerner beviser, atk undgår mig som et vidne, betjenten i kontrollen fjernes som et vidne, alle vidner, som opholder sig ved gaden, ignoreres, videoens billedmateriale undgås, atk fjerner min bagvedkørende som en gerningsmand, atk fjerner gerningsstedet på gaden.
- Atk planter beviser, atk planter et "gyldigt" motiv af gaden, atk planter en gerningsmand, atk planter et helt gerningssted. Disse plantede beviser bestemmer bødens gyldighed.
- At motivere til modbeviser, som vidner netop evner, og i den sammenhæng fortie vidner, er bondefangeri. Bilistens retssikkerhed forties.
- Atk postulerer gyldige bøder ved tre bevisbyrder. Atk udvirker den omvendte bevisbyrde. Manualen medfører mindst fem bevisbyrder. De to midler er bødens betingelser, men de er ikke bevisbyrder. Gadens id påstås bevist, men undgås som bevisbyrde. Nogle bevisbyrder løftes ved det gerningssted, som atk fjerner. Nogle af bødens betingelser bestemmes før fotoets fremstilling, nogle bestemmes efter fotoets fremstilling. Atk er juridisk vanvid.
- Atk kontoret forbliver ved gerningsstedet på gaden, her regerer drengen. Atks manual afgør mine indsigelser ved gerningsstedet med atks ansat, her regerer pigen. Atk vil bedrage.
- Atk fortier - for at undgå fantaserende krav om frasorteringer, - for ikke at afsløre, at bilister selv løfter den fjerde bevisbyrde, - for at undgå vidner, - for at støtte den stationære atk. Fortielserne støtter bedragene.
- Atks bedrag har deres egne interne og eksterne netværk.

Oventående punkter er stadig aktuelle, de er gældende for alle bilister. Er de ikke det, hvordan burde atk så have reageret på mine indsigelser, og hvordan reagerer atks retsgrundlag så? Denne anmeldelse er derfor gældende uanset statsadvokatens tidligere vurdering af min sag.

2) Politianmeldelsen gælder politimesteren. Atks manual kan bestemme hans adfærd, men i hvor høj grad bestemmer han sine egne handlinger? Hvorfor erkender han ikke manipulationens mulighed? Når min sag vurderes som politiets dispositioner, bliver han en central person angående de to midler. Hans centrale rolle bifaldes af ham selv og den bifaldes af statsadvokaten. Accepterer politimesteren min sags vurdering som politiets dispositioner, fordi han ikke ved bedre? Hvem disponerer manualen?

3) Politianmeldelsen gælder statsadvokaten. Uanset min fristoverskridelse så fejlvurderede han min sag. Hvordan kan min sag endegyldigt afvises, når det senere kan afsløres, at hans vurdering ikke bare var forkert, men den var også bedragernes forlængede arm? Politiets dispositioner er kun aktive på grund af betingelserne for bødens udstedelse, min klage gælder betingelserne for bødens gyldighed. Statsadvokaten vurderede min sag ved alene at vurdere min klage. Når han så undlader at handle af egen drift, afslører han uvidenhed angående atks retsgrundlag.

- Hvordan vil statsadvokaten afsløre atks evne til at manipulere drengen til en pige, når den i virkeligheden styrer ham til at støtte denne evne?
- Efterfølgende undlader han en vurdering af svaret fra politimesteren, som indeholder netop de to midler, som afslører hans egen fejlvurdering af min sag.
- Hvorfor undlader han at handle af egen drift, når atks bedrag jo egentlig pålægger ham at politianmelde og efterforske atks ansat som en gerningsmand?
- Hvorfor ikke efterforske bødens gyldighed, når den har flere betingelser end de tre kendte bevisbyrder?
- Hvorfor skal jeg bevise gadens id, når den ikke er en kendt bevisbyrde?
- Når han vurderer min sag til høre under politiets dispositioner, så må han også efterfølgende begrunde, at de to midler gør politimesteren til skurken.

Når statsadvokaten endegyldigt afviser min sag ved min anden klage, har han også udelukket sig selv fra nu at efterforske ovenstående punkter, og dermed kan han ikke sørge for retsstatens regenerering. Statsadvokaten handlingslammer både sig selv og retsstaten. Hvad skal retsstaten med en statsadvokat, der nægter at efterforske juridiske forhold, som snyder retsstaten for en bødeindtægt? Hvorfor skal retsstaten og alle andre bilister lide under, at jeg ikke kan overholde en tidsfrist? Statsadvokaten bør vurdere min sag på drengens juridiske betingelser for at undgå atks juridiske logik for at undgå pigen som det juridiske overhoved. Nu hvor manualen er afsløret som bedrag, vil politiets dispositioner sikkert melde hus forbi, så hvem melder sig frivilligt til at forsvare manualen? Statsadvokaten bør begrunde / bevise sin vurdering af min sag, at politiet udsteder cirkulærer til politiet. Udøvende magt støtter ham, hvad med dømmende og lovgivende magt? Anmeldelsen skal skabe rene linier.

Hvad møder jeg på min vej? Hvad møder jeg i virkeligheden på min vej?

Atk fører et dobbeltliv. Atk er manisk profilerende, når det gælder trafikikkerheden. Atk lader sig profilere som et folkekrav, atks bøder redder nemlig menneskeliv, og bedragene undgår fokus. Mon ikke det også forholder sig omvendt, mon ikke alle de dræbte i trafikken skal redde atk? Når det gælder retssikkerheden, er atk derimod ufolkelig og tvangsagtig fortiet.

I min sag møder jeg den dobbelte udøvende magt, den dobbelte sortering, de dobbelte beviser, de ”dobbelte” bøder, de dobbelte gerningsmænd, de dobbelte gerningssteder, den dobbelte juridiske verden én før og én efter fotoets fremstilling. Jeg møder drengen, som burde tolke mine indsigelser. Jeg møder pigen, som fortrænger drengen og gennemfører bedragene. Jeg møder de dobbelte manualer – én for hvert område af udøvende magt. Jeg møder det dobbelte sæt af bevisbyrder – de tre kendte og de to midler som pop op bevisbyrder. Jeg møder de plantede og de fjernede beviser. I

Afsender: Bent Hansen

denne dobbelte verden bliver den flytbare overvågning sendt på en juridisk rejse. Der hvor overvågningen befinder sig, befinder sig også bedragene, selv om den kun er aktiv angående betingelserne for bødens udstedelse. Når jeg så sender overvågningen på en juridisk rejse i retsstatens juridiske institutioner, bekræfter de bedragene, og dermed de såkaldte gyldige bøder, fordi min sag er vurderet efter fotoets fremstilling. I alle disse dobbeltheder sætter bedragene ikke én eneste gang en fod forkert.

Atk blev vedtaget, og i kølvandet på atk kom atks gode gerninger og alle de reddede menneskeliv, men i kølvandet kom også bedrag, fortielser og hele netværket, som har til hensigt at sløre og hindre fokus på atks manglende bevis af gadens id. Atk synes velorganiseret og disciplineret, den synes ved hjælp af netværket at have kontrol over alle de områder, hvor gadens id er involveret. Den synes at evne offensiven for at blive en folkelig bevægelse. Atk synes urørlig. De juridiske institutioner går dog i fælden ved at kræve beviset af den faktiske manipulation.

Beviset af den faktiske manipulation kræves jo ikke af mig, men når atks manipulation af mit foto i mit bødeforlæg er en dårlig manipulation, så er beviset svært at undgå. Mit foto er manipuleret. Det afsløres af lyset bag mig på fotoet. Et foto taget af en bil forfra kan umulig kun gengive en lygte endda en rund lygte i året 2002, uden at andre dele af bilen er synlige. Det køretøj findes ikke, mit foto er konstrueret. Lyset er atk kontorets bagvedkørende, som endnu ikke er nået op.

Min sag skal revurderes. Den skal revurderes med baggrund i dette materiale og med baggrund i atks retsgrundlag især atks manual, den skal revurderes med baggrund i atks retsgrundlag før fotoets fremstilling. Retsstaten må angående min sag vise, at den evner selv at regenerere. Retsstaten må så forsøge at regenerere uden sin egen statsadvokat, fordi han jo har meldt sig selv ud, fordi han ikke aner, hvad han har med at gøre. En passenede behandling af min sag kunne være en fri proces ved domstolene, også selv om domstolene kan have part i bedragene. De gemte sig jo, da gadens id skulle være en bevisbyrde. Anmeldelsen må nødvendigvis medføre, at min bøde skal tilbagebetales, ikke kun på grund af min sag men også på grund af atks bedrag, fordi min såkaldte fartbøde i virkeligheden er en id - bøde. Anmeldelsen må nødvendigvis medføre, at gadens id skal bevises af juridisk holdbare direkte beviser, at atks frasortering ikke skal snyde retsstaten for bødeindtægter.
